

## 95. sz. Ajánlás

### az anyaság védelméről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1952. június 4-én harminctödik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a anyaság védelméről, - amely kérdés az ülészak napirendjének hetedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat az anyaság védelméről szóló 1952. évi (módosított) Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1952. június 28-án, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „Az anyaság védelméről szóló 1952. évi Ajánlás” néven idézhető.

### I. SZÜLÉSI SZABADSÁG

1. (1) Amikor a nő egészsége érdekében szükséges, és ahol az megvalósítható, az anyaság védelméről szóló 1952. évi (módosított) Egyezmény 3. cikk 2. szakaszában biztosított szülési szabadságot egy összesen 14 hetes időszakra kell kiterjeszteni.

(2) A felügyelő hatóságok rendelkezzenek azzal a joggal, hogy egyedi esetekben, orvosi igazolás alapján, az anyaság védelméről szóló 1952. évi (módosított) Egyezmény 3. cikk 4, 5, 6 szakaszai alapján biztosított szülés előtti és szülés utáni szabadságot meghosszabbítsa, amennyiben az ilyen meghosszabbítás az anya és gyermek egészsége megőrzése érdekében szükségesnek mutatkozik, és különösen fennálló, vagy előre látható rendkívüli körülmények esetében, mint például a koraszülés és más szülés előtti és utáni komplikációk.

### II. SZÜLÉSI SEGÉLYEK

2. (1) Ahol megvalósítható, az anyaság védelméről szóló 1952. évi (módosított) Egyezmény 4. cikkével összhangban nyújtott pénzügyi segítséget az Egyezményben biztosított minimális mértéknél magasabb összegben kell megállapítani, lehetőség szerint legyen egyenlő azon megelőző keresetének 100 százalékával, amelyet a segély megállapítása céljából figyelembe vettek.

(2) Ahol megvalósítható, a szóban forgó Egyezmény 4. cikkével összhangban biztosított egészségügyi segély foglalja magába a körzeti orvos és szakorvos által végzett járó beteg és fekvőbeteg ellátást, ezen belül otthoni vizitet, fogászati ellátást; szakképzett szülésznő és más szülészeti szolgáltatások által otthon vagy kórházban nyújtott gondoskodást, otthon, kórházban vagy más egészségügyi intézményben biztosított csecsemőellátást; kórházban vagy más egészségügyi intézményben biztosított gyógyszer, fogászati vagy más orvosi vagy sebészeti ellátást. Az ellátást olyan más szakmák képviselőinek megfelelő orvosi felügyelete alatt kell nyújtani, amelyek jog szerint minden

alkalommal illetékesnek tekinthetők az anyasági védelemmel kapcsolatos szolgáltatások biztosítása terén.

(3) Az egészségügyi segély célja a védeni kívánt nő egészségének és munkaképességének megőrzése, helyreállítása vagy javítása és személyes szükségleteinek biztosítása.

(4) Az egészségügyi segélyt biztosító intézmények vagy minisztériumok minden szükségesnek tartott eszközzel bátorítsák a védett nőket arra, hogy vegyék igénybe a hatóságok, vagy más, a hatóságok által elismert testületek által rendelkezésükre bízott általános egészségügyi szolgáltatásokat.

(5) Ezen túlmenően nemzeti törvények vagy szabályok feljogosíthatják az ilyen intézményeket vagy minisztériumokat arra, hogy a védett nők és gyermekeik egészségének előmozdítására intézkedéseket tegyenek.

(6) Más természetbeni vagy pénzbeli segélyek, úgymint babakelengye vagy babakelengye vásárlás kifizetése, tej vagy szoptatási járulék biztosítása szoptató anyáknak, stb. célszerűen hozzáadhatók jelen bekezdés (1) és (2) albekezdésben említett segélyekhez.

### III. SZOPTATÓS ANYÁK ÉS GYERMEKEIK RÉSZÉRE NYÚJTHATÓ SZOLGÁLTATÁSOK

3. (1) Ahol megvalósítható, a szoptatási szünetet munkanaponként összességében legalább másfél órányi időtartamra kell meghosszabbítani és orvosi igazolás alapján engedélyezni kell gyakoriságát és hosszát illető változásokat.

(2) Intézkedéseket kell fogantatni szoptatásra lehetőséget biztosító vagy csecsemő felügyeletet ellátó szolgáltatások létesítésére, lehetőség szerint azon a vállalkozás területén kívül, ahol a nő dolgozik. Amennyiben lehetséges, gondoskodni kell az ilyen szolgáltatásoknak a helyi közösség, vagy a kötelező társadalombiztosítás költségén történő megtérítéséről vagy legalább is támogatásáról.

(3) Az ápoló és csecsemőfelügyelet szolgáltatások eszköz és közegészségügyi követelményei és azok személyzetének száma és képzettsége alkalmas előírások alapján biztosítsanak megfelelő színvonalat, ezen előírásokat az illetékes hatóság hagyja jóvá és ellenőrzi.

### IV. FOGLALKOZTATÁS VÉDELME

4. (1) Ahol megvalósítható, a szülés előtti és utáni azon időszak, amely alatt az anyaság védelméről szóló 1952. évi (módosított) Egyezmény 6. cikkével összhangban a nő védett a munkaadó általi felmondástól, legyen kiterjesztve azon időponttól kezdődően, amikor a nő terhességéről munkaadója orvosi igazolás útján értesül és tart legalább egy hónapig az Egyezmény 3. cikke szerinti szülési szabadság időszakának lejárta után.

(2) A védett időszak alatti, törvény által meghatározandó jogszerű felmondási indokok közé beleértendő az alkalmazott nő részéről elkövetett súlyos vétségek esetei, a vállalkozás megszűnése vagy a munkaszerződés lejárta. Ott ahol munkástanácsok léteznek, az ilyen elbocsátások kapcsán a velük lefolytatott tanácskozások kívánatosak.

(3) A szülés előtti és utáni, munkából való jogszerű hiányzás alatt fenn kell tartani a nő szolgálati idővel szerzett előmeneteli jogát, valamint azon jogát, hogy korábbi vagy azzal egyenértékű és azonosan fizetett munkakörbe helyezték vissza.

## V. A FOGLALKOZTATOTT NŐ EGÉSZSÉGVÉDELME AZ ANYASÁGI IDŐSZAK ALATT

5 (1) A terhes és szoptató nők éjjeli munkája és túlórája tiltott, munkaidejüket megfelelő pihenési időszakok kialakítására figyelemmel kell kialakítani.

(2). A nő olyan munkakörben történő alkalmazása, mely az illetékes hatóságok által megállapítottan a nő vagy gyermeke egészségére nézve kockázatosnak tekinthető, tilos terhessége alatt valamint a szüléstől számított legalább három hónap időtartamig, és tovább, ha a nő gyermekét szoptatja.

(3). A (2) albekezdés rendelkezései elsősorban az alábbi munkákra vonatkoznak -

- (a) bármilyen megerőltető munka, többek között -
  - (i) nehéz terhek emelése, húzása vagy tolása; vagy
  - (ii) túlzott és szokatlan fizikai megterhelés, beleértve huzamos állást;
- (b) különleges egyensúlyt kívánó munka; és
- (c) rezgő gépekkel végzett munka.

(4) Az olyan munkára alkalmazott nő, amely munka az illetékes hatóságok által megállapítottan veszélyes egészségére, jogosult egészségére ártalmatlan másfajta munkakörbe történő áthelyezésre, anélkül, hogy munkabérét illetően veszteség érné.

(5) Az ilyen áthelyezési jogot anyasági okra való hivatkozással egyedi esetekben is biztosítani kell bármely nő részére, aki olyan orvosi igazolással rendelkezik, amely szerint munkája jellegének megváltoztatása saját maga és gyermeke egészsége érdekében szükséges.